

ชีวิตจริงของผมครับกับ.....ประสบการณ์ตายก่อนตาย เจตนาตายครั้งที่ 4 (ตอน..5 ..)

นำเสนอเมื่อ : 27 เม.ย. 2552

ขอเรียงร้อยถ้อยชีวิตลิขิตเส้น ผากไว้เป็นอุทาหรณ์ป้อนสมอง

(ต่อจากตอนที่แล้ว)

เรื่องจริงไซ้อิงนิยาย 3 ครั้งไม่ตาย ตั้งใจตายครั้งที่ 4

ขอเรียงร้อยถ้อยชีวิตลิขิตเส้น

ผากไว้เป็นอุทาหรณ์ป้อนสมอง

สุขภาพกายใจใคร่ครวญตรอง

อย่าให้ต้องเป็นเหมือนผมเกือบตรมตรอม

ไม่ดูแลสุขภาพแม่อ่อนล้า

ไม่ให้หมอเยียวจาจนผ่ายผอม

ถึงคราเศร้าเหงาใจถึงยินยอม

โรคสุกงอมจึงพร้อมที่เจตนาตาย

.....**ตอนที่ 5**.....

สามทุ่ม..ความกลัดกลุ้มยิ่งรุมเรา.....เห็นเขาเอาสายร
ยางวางพาดเตียง..ขึ้นเขียงก่อนครับ

.....

ตายเป็นตายกายจิตไม่คิดขุ่น

แล้วแต่บุญกุศลกรรมนำประสา
หากเพราะด้วยได้ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อทาน

ผู้ลบล้างแผ้วพาลมาราวี (คิดถึงพ่อ
แม่แก้ว..ชะ)

เสียงพร้าขานหวานบอกออกกรถได้

เขาขึ้นไปห้องรอม่าสง่าสี

เย็นยะเยือกแอร์ปรับรับไอที

แต่พอมีผ้าคลุมกายใน
(สักหน่อยก็ถูกปลดแล้ว)

ตาสอดแนมแซมบานเกร็ดเห็นคนวิ่ง

ส่วนเราหนึ่งกุมขมับกับทุกข์เข็ญ

อีกไม่นานมวลสารชานกระเซ็น

ตายหรือเป็นหนอเราเข้าน้ำเกลือ (ที่จริง...ยา
)

หยุดเวลาที่ที่สีทุม

คุณหมอรุ่มเรียงรายขยาย
(สลิมสลือแล้วครับ)

หลากหลายเรื่องหยูกยาหาจุนเจือ

มุ่งช่วยเหลือคนไขได้ทันการณ

พยายามหาคนช่วยเต็มเต่ง

ทุกก้าวย่างทุกตำแหน่งแรงประสาน
นายแพทย์ใหญ่ใช้ความรู้ความชำนาญ
หนึ่งชีวิตหนึ่งวิญญาณต้องกล้าหาญประสานใจ...

เหตุการณ์ต่อไปคือตาย....หรือไม่ ..? (
กลัวแล้วหรือครับ) ตาย

.....อวสานตอนหน้าครับ

.....